

USTAWA
z dnia 25 czerwca 2010 r.

o sporcie¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady uprawiania i organizowania sportu.

Art. 2.

1. Sportem są wszelkie formy aktywności fizycznej, które przez uczestnictwo do-
raźne lub zorganizowane wpływają na wypracowanie lub poprawienie kondycji
fizycznej i psychicznej, rozwój stosunków społecznych lub osiągnięcie wyników
sportowych na wszelkich poziomach.
2. Sport wraz z wychowaniem fizycznym i rehabilitacją ruchową składają się na
kulturę fizyczną.

**Opracowano na pod-
stawie Dz. U. z 2010
r. Nr 127, poz. 857,
Nr 151, poz. 1014, z
2011 r. Nr 171, poz.
1016, Nr 185, poz.
1092, Nr 208, poz.
1240 i 1241, z 2012 r.
poz. 490.**

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, ustawę z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012, ustawę z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych oraz ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Rozdział 2

Kluby sportowe i związki sportowe

Art. 3.

1. Działalność sportowa jest prowadzona w szczególności w formie klubu sportowego.
2. Klub sportowy działa jako osoba prawna.

Art. 4.

1. Szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy.
2. Uczniowski klub sportowy działa na zasadach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 766), z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji.
3. Członkami uczniowskiego klubu sportowego mogą być w szczególności uczniowie, rodzice i nauczyciele.
4. Uczniowski klub sportowy podlega wpisowi do ewidencji prowadzonej przez starostę właściwego ze względu na siedzibę klubu. Wpisu do ewidencji dokonuje się na podstawie wniosku. Wpis i odmowa wpisu do ewidencji następuje w drodze decyzji.
5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:
 - 1) statut;
 - 2) listę założycieli, zawierającą ich imiona i nazwiska, daty i miejsca urodzenia, miejsca zamieszkania oraz własnoręczne podpisy;
 - 3) informację o adresie siedziby klubu sportowego.
6. Uczniowski klub sportowy uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji, o której mowa w ust. 4.
7. Przepisy ust. 2 i 4–6 stosuje się odpowiednio do innych niż uczniowskie klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej.
8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych, o których mowa w ust. 7, oraz dane podlegające wpisowi do ewidencji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitego sposobu prowadzenia ewidencji.

Art. 5.

Klub sportowy może ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe dla zawodników.

Art. 6.

1. Kluby sportowe, w liczbie co najmniej 3, mogą tworzyć związki sportowe.
2. Związek sportowy działa w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń.

Rozdział 3

Polski związek sportowy

Art. 7.

1. W celu organizowania i prowadzenia współzawodnictwa w danym sporcie może być utworzony polski związek sportowy.
2. Utworzenie polskiego związku sportowego przez związek sportowy wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.
3. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do polskiego związku sportowego stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.

Art. 8.

1. Członkiem polskiego związku sportowego może być klub sportowy, związek sportowy oraz inna osoba prawna, której statut, umowa albo akt założycielski przewiduje prowadzenie działalności w danym sporcie.
2. Klub sportowy będący członkiem polskiego związku sportowego uczestniczy we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez ten związek.

Art. 9.

1. Kadencja władz polskiego związku sportowego nie może być dłuższa niż 4 lata.
2. Funkcję prezesa zarządu polskiego związku sportowego można pełnić nie dłużej niż przez 2 następujące po sobie kadencje.
3. Członek zarządu polskiego związku sportowego nie może:
 - 1) łączyć tej funkcji z funkcją w innych władzach tego związku;
 - 2) być osobą prowadzącą działalność gospodarczą związaną bezpośrednio z realizacją przez ten związek jego zadań statutowych;
 - 3) być osobą, która była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego.
4. Walne zgromadzenie członków albo delegatów polskiego związku sportowego corocznie rozpatruje sporządzone przez zarząd sprawozdanie z działalności zarządu oraz sprawozdanie finansowe, ocenione przez biegłego rewidenta. Walne zgromadzenie członków albo delegatów tego związku uchwała regulamin dyscyplinarny.

Art. 10.

Osoba fizyczna lub osoba prawna będąca członkiem lub posiadająca udziały albo akcje w klubie sportowym będącym członkiem polskiego związku sportowego nie może być członkiem lub posiadać udziałów albo akcji lub być członkiem organów lub władz innego klubu sportowego uczestniczącego we współzawodnictwie sportowym w tym samym sporcie.

Art. 11.

1. Wniosek o wyrażenie zgody na utworzenie polskiego związku sportowego składa się do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza:
 - 1) projekt statutu polskiego związku sportowego;
 - 2) aktualny na dzień składania wniosku odpis z Krajowego Rejestru Sądowego wnioskodawcy;
 - 3) szczegółowy opis sportu, w którym zamierza organizować i prowadzić współzawodnictwo, wraz z dokładną informacją o warunkach jego uprawiania oraz regułach i systemie współzawodnictwa w tym sporcie;
 - 4) zaświadczenie o przynależności do międzynarodowej federacji sportowej działającej w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub innej uznanej przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego, jeżeli wnioskodawca nie przedłoży dokumentów, o których mowa w ust. 2, albo jeżeli postanowienia projektu statutu są niezgodne z przepisami prawa, w szczególności naruszają wymagania określone w ustawie.
4. Polski związek sportowy działa w jednym sporcie, chyba że minister właściwy do spraw kultury fizycznej wyrazi zgodę na działanie polskiego związku sportowego w więcej niż jednym sporcie.
5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej prowadzi wykaz polskich związków sportowych. Wykaz jest ogłaszany na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.
6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może wyrazić zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego w przypadku, gdy wniosek nie zawiera zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, jeżeli dotyczy on sportu osób niepełnosprawnych.
7. Wyrażenie zgody oraz odmowa wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego następuje w drodze decyzji.

Art. 12.

1. Polski związek sportowy podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego.
2. Polski związek sportowy uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.
3. Do wniosku o wpis polskiego związku sportowego do Krajowego Rejestru Sądowego należy dołączyć zgodę ministra właściwego do spraw kultury fizycznej na utworzenie polskiego związku sportowego.

Art. 13.

1. Polski związek sportowy ma wyłączne prawo do:
 - 1) organizowania i prowadzenia współzawodnictwa sportowego o tytuł Mistrza Polski oraz o Puchar Polski w danym sporcie;
 - 2) ustanawiania i realizacji reguł sportowych, organizacyjnych i dyscyplinarnych we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez związek;
 - 3) powołania kadry narodowej oraz przygotowania jej do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich, igrzysk głuchych, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy;
 - 4) reprezentowania tego sportu w międzynarodowych organizacjach sportowych.

2. Polski związek sportowy, Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paraolimpijski umieszczają, odpowiednio, na stroju reprezentacji kraju, na stroju reprezentacji olimpijskiej oraz na stroju reprezentacji paraolimpijskiej godło Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że przepisy międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danym sporcie, do której należy polski związek sportowy, przepisy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego lub przepisy Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego stanowią inaczej.
3. (uchylony).
4. Polski związek sportowy, Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paraolimpijski mają prawo do wykorzystania do swoich celów gospodarczych przedmiotów będących odwzorowaniem, odpowiednio, stroju reprezentacji kraju, stroju reprezentacji olimpijskiej lub stroju reprezentacji paraolimpijskiej, w zakresie wyznaczonym przez przepisy polskiego związku sportowego, przepisy międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danym sporcie, do której należy polski związek sportowy, przepisy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego lub przepisy Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego.

Art. 14.

1. Członek kadry narodowej udostępnia, na zasadach wyłączności, swój wizerunek w stroju reprezentacji kraju polskiemu związkowi sportowemu, który jest uprawniony do wykorzystania tego wizerunku do swoich celów gospodarczych w zakresie wyznaczonym przez przepisy tego związku lub międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danym sporcie.
2. Członek reprezentacji olimpijskiej udostępnia, na zasadach wyłączności, z chwilą powołania do reprezentacji olimpijskiej, swój wizerunek w stroju reprezentacji olimpijskiej Polskiemu Komitetowi Olimpijskiemu, który jest uprawniony do wykorzystania tego wizerunku do swoich celów gospodarczych w zakresie wyznaczonym przez swoje przepisy lub przepisy Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego.
3. Zawodnik przed zakwalifikowaniem do kadry narodowej lub reprezentacji olimpijskiej wyraża zgodę na rozpowszechnianie swojego wizerunku w stroju reprezentacji kraju w rozumieniu art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.²⁾).

Art. 15.

1. W sporcie, w którym współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, polski związek sportowy może utworzyć ligę zawodową.
2. W przypadku gdy ponad połowa klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach ligowych działa w formie spółek akcyjnych, polski związek sportowy jest obowiązany utworzyć ligę zawodową.
3. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie kluby sportowe działające jako spółki akcyjne.
4. Liga zawodowa jest zarządzana przez osobę prawną działającą w formie spółki kapitałowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

5. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w umowie zawartej między polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa powinna zawierać w szczególności postanowienia gwarantujące realizację praw polskiego związku sportowego określonych w art. 13 oraz jego udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.
6. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, następuje po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy w przypadku stwierdzenia niezgodności jej postanowień z przepisami prawa. Wyrażenie zgody oraz odmowa wyrażenia zgody na zawarcie umowy następuje w drodze decyzji.

Rozdział 4

Nadzór nad polskim związkiem sportowym

Art. 16.

1. Nadzór nad działalnością polskich związków sportowych sprawuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej.
2. Nadzorem ministra właściwego do spraw kultury fizycznej nie są objęte decyzje dyscyplinarne i regulaminowe władz polskich związków sportowych związane z organizacją i przebiegiem współzawodnictwa sportowego.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej ma prawo:
 - 1) żądać udostępnienia odpisów uchwał władz polskiego związku sportowego oraz udzielenia pisemnych wyjaśnień dotyczących działalności polskiego związku sportowego;
 - 2) dokonywać kontroli polskiego związku sportowego.
- 3a. Kontrolę, o której mowa w ust. 3 pkt 2, przeprowadza się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.
4. Zakresem kontroli, o której mowa w ust. 3 pkt 2, jest objęta działalność polskiego związku sportowego pod względem zgodności z przepisami prawa oraz postanowieniami statutu.
5. (uchylony).

Art. 17.(uchylony).

Art. 18.(uchylony).

Art. 19. (uchylony).

Art. 20. (uchylony).

Art. 21.

1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej zatwierdza, w drodze decyzji, statut polskiego związku sportowego oraz jego zmiany, które polski związek sportowy przedstawia niezwłocznie po ich uchwaleniu.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia zatwierdzenia, w drodze decyzji, statutu polskiego związku sportowego lub jego zmiany w przypadku stwierdzenia niezgodności ich postanowień z przepisami prawa.

Art. 22.

1. Jeżeli działalność władz polskiego związku sportowego narusza prawo lub postanowienia statutu, minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w zależności od stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, jest uprawniony do:
 - 1) udzielenia władzom polskiego związku sportowego upomnienia i zażądania od nich podjęcia działań mających na celu zapewnienie stanu zgodnego z prawem;
 - 2) wstrzymania wykonania decyzji władz polskiego związku sportowego i wezwania ich do jej zmiany lub uchylecia w określonym terminie;
 - 3) uchylecia decyzji władz polskiego związku sportowego, o której mowa w pkt 2, w przypadku niespełnienia przez związek żądania jej zmiany lub uchylecia;
 - 4) wystąpienia do sądu rejestrowego z wnioskiem o zastosowanie środka, o którym mowa w art. 23 ust. 1.
2. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, minister właściwy do spraw kultury fizycznej dokonuje w drodze decyzji.

Art. 23.

1. Sąd na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej może, w drodze postanowienia:
 - 1) zawiesić w czynnościach władze polskiego związku sportowego;
 - 2) rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli jego działalność wykazuje rażące lub uporczywe naruszanie prawa albo postanowień statutu i nie ma warunków do przywrócenia działalności zgodnej z prawem lub statutem.
2. Jeżeli sąd zawiesi w czynnościach władze polskiego związku sportowego, wyznacza kuratora, który jest obowiązany do przeprowadzenia, w terminie 6 miesięcy od dnia wyznaczenia, wyborów nowych władz polskiego związku sportowego.
3. Kuratorowi przysługują określone w statucie uprawnienia zawieszonych w czynnościach władz polskiego związku sportowego.
4. Kuratorowi przysługuje wynagrodzenie, określone przez sąd, wypłacane z budżetu polskiego związku sportowego, w którym pełni swoją funkcję.

Rozdział 5

Narodowy ruch olimpijski

Art. 24.

1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń zrzeszającym polskie związki sportowe oraz inne osoby prawne, jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej lub osoby fizyczne, związane z narodowym ruchem olimpijskim.

2. Polski Komitet Olimpijski jest organizacją pozarządową, która samodzielnie wyznacza i realizuje cele związane z ruchem olimpijskim.

Art. 25.

1. Polski Komitet Olimpijski współpracuje z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej w zakresie sportu.
2. Polski Komitet Olimpijski opiniuje projekty założeń aktów prawnych oraz projekty aktów prawnych w zakresie, o którym mowa w ust. 1.
3. Polski Komitet Olimpijski jest wyłącznie uprawniony do używania jakiegokolwiek znaku lub innego oznaczenia, składającego się z symbolu olimpijskiego lub zawierającego symbol olimpijski oraz nazw Igrzyska Olimpijskie, Igrzyska XXX Olimpiady, Igrzyska XXXI Olimpiady, Igrzyska XXXII Olimpiady, Igrzyska XXXIII Olimpiady, Igrzyska XXXIV Olimpiady, Igrzyska XXXV Olimpiady, Komitet Olimpijski, Reprezentacja Olimpijska, Ruch Olimpijski i Karta Olimpijska.

Art. 26.

1. Polski Komitet Paraolimpijski, działający w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń, organizuje narodowy ruch paraolimpijski osób niepełnosprawnych.
2. Polski Komitet Paraolimpijski jest wyłącznie uprawniony do wykorzystywania symboliki paraolimpijskiej oraz nazw Igrzyska Paraolimpijskie i Komitet Paraolimpijski.
3. Do Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ust. 2 i art. 25 ust. 1 i 2.

Rozdział 6

Wspieranie sportu przez organy władzy publicznej

Art. 27.

1. Tworzenie warunków, w tym organizacyjnych, sprzyjających rozwojowi sportu stanowi zadanie własne jednostek samorządu terytorialnego.
2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może określić, w drodze uchwały, warunki i tryb finansowania zadania własnego, o którym mowa w ust. 1, wskazując w uchwale cel publiczny z zakresu sportu, który jednostka ta zamierza osiągnąć.
3. Przepisy ustawy nie naruszają uprawnień jednostek samorządu terytorialnego do wspierania kultury fizycznej na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 28.

1. Klub sportowy, działający na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego, niebędący w celu osiągnięcia zysku, może otrzymywać dotację celową z budżetu tej jednostki, z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620 i Nr 123, poz. 835) w zakresie udzielania dotacji celowych dla podmiotów niezaliczanych do sektora finansów publicznych i niebędących w celu osiągnięcia zysku.

2. Dotacja, o której mowa w ust. 1, ma służyć realizacji celu publicznego, o którym mowa w art. 27 ust. 2, i może być przeznaczona w szczególności na:
- 1) realizację programów szkolenia sportowego,
 - 2) zakup sprzętu sportowego,
 - 3) pokrycie kosztów organizowania zawodów sportowych lub uczestnictwa w tych zawodach,
 - 4) pokrycie kosztów korzystania z obiektów sportowych dla celów szkolenia sportowego,
 - 5) sfinansowanie stypendiów sportowych i wynagrodzenia kadry szkoleniowej – jeżeli wpłynie to na poprawę warunków uprawiania sportu przez członków klubu sportowego, który otrzyma dotację, lub zwiększy dostępność społeczności lokalnej do działalności sportowej prowadzonej przez ten klub.

Art. 29.

1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może dofinansowywać uprawianie lub organizowanie sportu oraz jego promocję.
2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego mogą wspierać, w tym finansowo, rozwój sportu odpowiednio w środowisku szkolnym i akademickim.
3. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych mogą wspierać, w tym finansowo, rozwój sportu w jednostkach organizacyjnych służb podległych tym ministrom lub nadzorowanych przez nich.
4. Z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, są finansowane koszty opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w sportach olimpijskich i paraolimpijskich.
5. Koszty wydania orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 37 ust. 1, w tym koszty badań niezbędnych do wydania tego orzeczenia, w stosunku do zawodników, którzy nie ukończyli 23 lat i nie otrzymują wynagrodzenia w związku z uprawianiem sportu, są finansowane ze środków publicznych na zasadach określonych przepisami o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.
6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób realizowania opieki medycznej, o której mowa w ust. 4, uwzględniając specyfikę współzawodnictwa sportowego oraz potrzebę ochrony zdrowia zawodników.
7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w zakresie dofinansowania zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy, może zlecać polskim związkom sportowym, Polskiemu Komitetowi Olimpijskiemu i Polskiemu Komitetowi Paraolimpijskiemu realizację zadań publicznych z pominięciem otwartego konkursu ofert, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.³⁾).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 120 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146.

Przepisy art. 47 i art. 151 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

Art. 30.

1. W jednostkach samorządu terytorialnego mogą działać rady sportu powołane przez właściwe organy wykonawcze spośród przedstawicieli organizacji i instytucji realizujących zadania w zakresie kultury fizycznej.
2. Organ, o którym mowa w ust. 1, ustala skład i zasady powoływania członków rady sportu, a także regulamin jej działania.
3. Do zadań rady sportu należy w szczególności opiniowanie:
 - 1) strategii rozwoju gmin, powiatów i województw w zakresie kultury fizycznej;
 - 2) projektu budżetu w części dotyczącej kultury fizycznej;
 - 3) programów rozwoju bazy sportowej na danym terenie, w tym w szczególności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie dotyczącym terenów wykorzystywanych na cele kultury fizycznej;
 - 4) projektów uchwał, o których mowa w art. 27 ust. 2.
4. Członkowie rad sportu wykonują swoje funkcje społecznie.

Art. 31.

1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe.
2. Stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek.
3. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Art. 32.

1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznać członkowi kadry narodowej okresowe stypendium sportowe za osiągnięte wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym. Stypendium może otrzymać członek kadry narodowej, który zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich, igrzysk paraolimpijskich lub igrzysk głuchych albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub mistrzostw Europy, opracowanego przez właściwy polski związek sportowy, oraz do udziału w tych zawodach.
2. Stypendia sportowe są finansowane ze środków budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej wstrzymuje stypendium sportowe dla członka kadry narodowej, jeżeli zaniedbuje on realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1.
4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej pozbawia członka kadry narodowej stypendium sportowego, jeżeli:
 - 1) nie realizuje on programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1, lub
 - 2) utracił on zdolność do uprawiania sportu przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, stwierdzoną orzeczeniem wydanym przez lekarza posiadającego kwalifikacje uprawniające do wydania orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 37 ust. 2, lub
 - 3) odmówił on udziału w zawodach, o których mowa w ust. 1.
5. Przyznanie, wstrzymanie oraz pozbawienie stypendium sportowego następuje w drodze decyzji.
6. Członkini kadry narodowej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży lub urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez okres ciąży i połowę stypendium przez okres 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.
7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, podstawę i wysokość stypendium, czas, na jaki może zostać ono przyznane, uwzględniając sposób i terminy ich wypłacania, a także zajęte przez członka kadry narodowej miejsce we współzawodnictwie międzynarodowym.

Art. 33.

1. Osoby pobierające stypendia sportowe, o których mowa w art. 5, art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 32 ust. 1, są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 i Nr 218, poz. 1690 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 668), a okres ich pobierania zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁴⁾) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium sportowego stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.
2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia dotyczącego okresu pobierania stypendium, o którym mowa ust. 1, uwzględniając w szczególności zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i podmiot wydający zaświadczenie.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 81, poz. 531.

Art. 34.

1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznawać ze środków budżetu państwa, z części, której jest dysponentem, nagrody pieniężne i wyróżnienia dla osób fizycznych za wybitne osiągnięcia sportowe.
2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przyznaje nagrody pieniężne i wyróżnienia z własnej inicjatywy lub na wniosek polskiego związku sportowego.
3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody pieniężnej stanowi kwota 2 300 zł, przy czym wysokość nagrody nie może przekroczyć 14-krotności tej kwoty.
4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wyróżnień i wysokość nagród pieniężnych, w zależności od osiągnięcia sportowego, oraz szczegółowy tryb i warunki przyznawania wyróżnień i nagród pieniężnych, uwzględniając sposób i terminy ich wypłacania, a także międzynarodowy lub krajowy wymiar osiągnięcia sportowego.

Art. 35.

1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznawać odznaki, wyróżnienia i nagrody pieniężne ze środków budżetu państwa, z części, której jest dysponentem, trenerom oraz innym osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w działalności w zakresie sportu.
2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przyznaje odznaki, wyróżnienia i nagrody pieniężne z własnej inicjatywy lub na wniosek organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego, związku sportowego lub polskiego związku sportowego.
3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody pieniężnej stanowi kwota 2 300 zł, przy czym wysokość nagrody nie może przekroczyć 8-krotności tej kwoty.
4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wzory odznak, rodzaje wyróżnień oraz wysokość nagród pieniężnych, w zależności od osiągnięć w działalności w zakresie sportu, a także szczegółowe warunki i tryb przyznawania odznak, wyróżnień i nagród pieniężnych, uwzględniając znaczenie osiągnięć oraz podjętej aktywności dla rozwoju danego sportu, a także sposób ich dokumentowania.
5. Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać wyróżnienia i nagrody pieniężne dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej.
6. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród pieniężnych, o których mowa w ust. 5, oraz rodzaje wyróżnień i wysokość nagród pieniężnych, biorąc pod uwagę znaczenie osiągnięć dla danej społeczności lokalnej.

Art. 36.

1. Reprezentantom Polski:
 - 1) na igrzyskach olimpijskich,
 - 2) zakwalifikowanym na igrzyska olimpijskie odbywające się w 1984 r. w Los Angeles, którzy wzięli udział w zawodach „Przyjaźń 84”,

- 3) zakwalifikowanym na igrzyska paraolimpijskie lub zawody sportowe osób niepełnosprawnych odbywające się przed 1992 r., będące odpowiednikiem igrzysk paraolimpijskich,
 - 4) zakwalifikowanym na igrzyska głuchych lub zawody sportowe odbywające się przed 2001 r., będące odpowiednikiem igrzysk głuchych
- przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.
2. Świadczenie przysługuje osobie, która:
 - 1) zdobyła co najmniej jeden medal na zawodach sportowych, o których mowa w ust. 1;
 - 2) ukończyła 40. rok życia;
 - 3) nie uczestniczy we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy;
 - 4) ma obywatelstwo polskie;
 - 5) ma stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;
 - 6) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.
 3. Świadczenie przysługujące w danym roku budżetowym ustala się na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa, przy uwzględnieniu mnożnika kwoty bazowej w wysokości 1,3255.
 4. Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w drodze decyzji, na wniosek osoby zainteresowanej.
 5. Osoba zainteresowana dokumentuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2.
 6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia, w drodze decyzji, przyznania świadczenia, jeżeli osoba zainteresowana nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 2.
 7. Świadczenie jest wypłacane co miesiąc przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, począwszy od miesiąca, w którym świadczenie zostało przyznane.
 8. Osoba, która otrzymuje świadczenie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw kultury fizycznej o ustaniu co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 3–6.
 9. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej pozbawia, w drodze decyzji, świadczenia, począwszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 3–6.
 10. Jeżeli dana osoba jest uprawniona do otrzymania więcej niż jednego świadczenia, otrzymuje tylko jedno świadczenie, w oparciu o podstawę przez nią wybraną.
 11. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zawodów sportowych osób niepełnosprawnych odbywających się przed 1992 r., będących odpowiednikiem igrzysk paraolimpijskich, oraz zawodów

sportowych odbywających się przed 2001 r., będących odpowiednikiem igrzysk głuchych, biorąc pod uwagę rangę sportową tych zawodów.

Rozdział 7

Bezpieczeństwo w sporcie

Art. 37.

1. Zawodnik uczestniczący we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy jest obowiązany do uzyskania orzeczenia lekarskiego o stanie zdrowia umożliwiającym bezpieczne uczestnictwo w tym współzawodnictwie.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania orzeczeń lekarskich, o których mowa w ust. 1, a także zakres wymaganych badań lekarskich, uwzględniając specyfikę współzawodnictwa sportowego.

Art. 38.

1. Zawodnik uczestniczący we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy oraz zawodnik kadry narodowej podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków w uprawianym sporcie.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na klubie sportowym będącym członkiem polskiego związku sportowego, a w przypadku zawodnika kadry narodowej – na polskim związku sportowym.

Art. 39.

1. (uchylony).
2. (uchylony).
3. (uchylony).
4. (uchylony).
5. (uchylony).

Art. 40.

1. (uchylony).
2. (uchylony).
3. (uchylony).
4. (uchylony).

Rozdział 8

Kwalifikacje zawodowe w sporcie

Art. 41.

1. Tytułami zawodowymi w sportach, w których działają polskie związki sportowe, są tytuły trenera i instruktora sportu.
2. Ustala się następujące stopnie trenerskie:
 - 1) trener klasy drugiej;
 - 2) trener klasy pierwszej;
 - 3) trener klasy mistrzowskiej.
3. Trenerem klasy drugiej może być osoba, która:
 - 1) ukończyła studia wyższe w obszarze kształcenia umożliwiającym uzyskanie specjalistycznej wiedzy i umiejętności trenerskich lub
 - 2) posiada, przez okres co najmniej 2 lat, tytuł instruktora sportu ze specjalizacją w danym sporcie i ukończyła studia podyplomowe w obszarze kształcenia umożliwiającym uzyskanie specjalistycznej wiedzy i umiejętności trenerskich, lub
 - 3) posiada, przez okres co najmniej 2 lat, tytuł instruktora sportu ze specjalizacją w danym sporcie, posiada co najmniej świadectwo dojrzałości oraz ukończyła specjalistyczny kurs na stopień trenera klasy drugiej i zdała egzamin końcowy.
4. Trenerem klasy pierwszej może być osoba, która:
 - 1) posiada co najmniej świadectwo dojrzałości;
 - 2) posiada co najmniej trzyletni staż pracy trenerskiej ze stopniem trenera klasy drugiej;
 - 3) posiada udokumentowany dorobek w pracy szkoleniowej;
 - 4) ukończyła specjalistyczny kurs na stopień trenera klasy pierwszej i zdała egzamin końcowy.
5. Trenerem klasy mistrzowskiej może być osoba, która:
 - 1) ukończyła studia wyższe;
 - 2) posiada co najmniej dwuletni staż pracy trenerskiej ze stopniem trenera klasy pierwszej;
 - 3) posiada udokumentowany dorobek w pracy szkoleniowej;
 - 4) ukończyła specjalistyczny kurs na stopień trenera klasy mistrzowskiej i zdała egzamin końcowy.
6. Instruktorem sportu może być osoba, która:
 - 1) ukończyła studia wyższe w obszarze kształcenia umożliwiającym uzyskanie specjalistycznej wiedzy i umiejętności instruktorskich lub
 - 2) posiada co najmniej średnie wykształcenie oraz ukończyła specjalistyczny kurs instruktorów w danym sporcie i zdała egzamin końcowy.
7. Zorganizowane zajęcia w zakresie sportu w klubie sportowym uczestniczącym we współzawodnictwie organizowanym przez polski związek sportowy mogą prowadzić wyłącznie osoby posiadające tytuł zawodowy trenera lub instruktora sportu.

8. Prowadzenie specjalistycznego kursu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, ust. 4 pkt 4, ust. 5 pkt 4 oraz ust. 6 pkt 2, zwanego dalej „kursem”, wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, wydanej na czas określony.
9. Podmiot ubiegający się o uzyskanie zgody na prowadzenie kursu składa do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej wnioski o wyrażenie zgody na prowadzenie kursu.
10. Do wniosku o wyrażenie zgody na prowadzenie kursu dołącza się w szczególności:
 - 1) wykaz kadry wykładowców, przy współpracy z którą będzie realizowane kształcenie;
 - 2) informację na temat bazy dydaktycznej i obiektów wykorzystywanych do prowadzenia zajęć;
 - 3) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo z innego rejestru właściwego dla formy organizacyjnej podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zgody;
 - 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 5) numer identyfikacyjny REGON, o ile wnioskodawca taki posiada;
 - 6) ramowy program kursu.
11. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej udziela, w drodze decyzji, zgody, o której mowa w ust. 8, w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 9. Przed udzieleniem zgody, o której mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw kultury fizycznej zasięga opinii właściwego polskiego związku sportowego.
12. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia, w drodze decyzji, udzielenia zgody, o której mowa w ust. 8, jeżeli wnioskodawca nie przedłoży dokumentów, o których mowa w ust. 10, albo jeżeli nie posiada odpowiednich warunków kadrowych i organizacyjnych, koniecznych dla prawidłowego prowadzenia kursu, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 16.
13. Podmiot, który uzyskał zgodę, o której mowa w ust. 8, składa do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, w terminie co najmniej 4 tygodni przed rozpoczęciem kursu, wnioski o zatwierdzenie programu kursu.
14. Nadzór nad prowadzeniem kursu przez podmiot, który uzyskał zgodę, o której mowa w ust. 8, sprawuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej.
15. W ramach sprawowanego nadzoru minister właściwy do spraw kultury fizycznej ma prawo żądać udostępnienia dokumentów, pisemnych wyjaśnień dotyczących prowadzonego kursu oraz dokonywać kontroli. Do prowadzonej kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 17–20.
16. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki uzyskiwania tytułów trenera i instruktora sportu,
 - 2) szczegółowe warunki uzyskiwania zgody na prowadzenie kursu, w tym rodzaje dokumentów niezbędnych do uzyskania tej zgody oraz wzór wniosku o zatwierdzenie kursu,
 - 3) warunki kadrowe i organizacyjne, konieczne dla prawidłowego prowadzenia kursu,
 - 4) minimalne wymogi, jakim powinien odpowiadać program kształcenia,

- 5) dokumenty stwierdzające posiadanie tytułów trenera i instruktora sportu, wzory tych dokumentów, podmioty obowiązane do ich wydawania oraz podmiot obowiązany do prowadzenia ewidencji tych dokumentów
- biorąc pod uwagę stopnie, o których mowa w ust. 2, oraz konieczność zapewnienia najwyższego poziomu kształcenia.

Art. 42.

1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej jest organem właściwym do uznawania kwalifikacji zawodowych trenera lub instruktora sportu osób, które nabyły kwalifikacje do wykonywania tych zawodów w państwach innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacja Szwajcarska.
2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może uznać kwalifikacje osób, o których mowa w ust. 1, jeżeli nie występują zasadnicze różnice w kształceniu w państwie, w którym dana osoba uzyskała kwalifikacje, biorąc w szczególności pod uwagę rodzaj zdobytych kwalifikacji oraz doświadczenie zawodowe osoby ubiegającej się o uznanie kwalifikacji w zawodzie trenera lub instruktora sportu.
3. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji osób, o których mowa w ust. 1, wszczyna się na wniosek.
4. Do wniosku w sprawie uznania kwalifikacji dołącza się:
 - 1) poświadczoną notarialnie kopię oryginału dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
 - 2) oryginał dyplomu wnioskodawcy wraz z suplementami, jego urzędowy odpis albo poświadczoną notarialnie kopię oryginału lub urzędowego odpisu dyplomu;
 - 3) oryginał świadectwa i innych dokumentów potwierdzających nabyte przez wnioskodawcę wykształcenie albo poświadczoną notarialnie kopię oryginału;
 - 4) dokumenty potwierdzające doświadczenie zawodowe wnioskodawcy.
5. Osoby ubiegające się o uznanie kwalifikacji, którym wraz z dyplomem nie wydano suplementu, do wniosku w sprawie uznania kwalifikacji dołączają dokumenty potwierdzające przebieg studiów, w szczególności kopię indeksu lub arkusza ocen.
6. Dokumenty, o których mowa w ust. 4 i 5, przedkłada się wraz z ich tłumaczeniem na język polski przez tłumacza przysięgłego.
7. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji powinno zakończyć się wydaniem decyzji nie później, niż w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku.
8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie trenera lub instruktora sportu, biorąc pod uwagę niezbędne informacje dotyczące rodzaju, przebiegu i czasu trwania kształcenia oraz doświadczenia zawodowego.

Rozdział 9

Zwalczanie dopingu w sporcie

Art. 43.

1. Za doping w sporcie uznaje się:

- 1) obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej osoby uczestniczącej lub przygotowującej się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym;
- 2) użycie, usiłowanie użycia, pomocnictwo lub podżeganie do użycia przez osobę uczestniczącą lub przygotowującą się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym substancji zabronionej lub metody zabronionej;
- 3) posiadanie w związku z uczestnictwem lub przygotowaniem do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym substancji zabronionej lub przyrządów umożliwiających stosowanie metody zabronionej;
- 4) podanie lub usiłowanie podania substancji zabronionej oraz udział w przygotowaniu lub zastosowaniu metody zabronionej w związku z uczestnictwem lub przygotowaniem do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym;
- 5) utrudnianie lub udaremnianie kontroli dopingowej lub manipulowanie jej przebiegiem;
- 6) wprowadzanie do obrotu substancji zabronionych lub przyrządów umożliwiających stosowanie metody zabronionej albo uczestniczenie w takim obrocie.

2. Dopingiem w sporcie nie jest zachowanie określone w ust. 1 pkt 1–4, jeżeli jest ono uzasadnione celem leczniczym, a zawodnik otrzymał zgodę Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie na stosowanie określonej substancji zabronionej lub metody zabronionej, a także zachowanie określone w ust. 1 pkt 6 w odniesieniu do produktów leczniczych dopuszczonych do obrotu na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.⁵⁾).

3. Substancją zabronioną jest substancja mogąca służyć poprawie wyniku sportowego, której użycie pozostaje w sprzeczności z uczciwością rywalizacji sportowej, określona w załączniku nr 1 do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu dnia 19 października 2005 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 142, poz. 999) oraz jego zmianach dokonanych w trybie art. 34 tej konwencji.

4. Metodą zabronioną jest działanie mogące służyć poprawie wyniku sportowego, pozostające w sprzeczności z uczciwością rywalizacji sportowej, określone w załączniku nr 1 do konwencji, o której mowa w ust. 3, oraz jego zmianach dokonanych w trybie art. 34 tej konwencji.

5. Substancją lub metodą zabronioną jest także substancja lub działanie utrudniające wykrycie substancji lub metody określonej w ust. 3 i 4, określone w załączni-

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679.

ku nr 1 do konwencji, o której mowa w ust. 3, oraz jego zmianach dokonanych w trybie art. 34 tej konwencji.

6. Podmioty prowadzące działalność sportową, w szczególności polskie związki sportowe, realizują odpowiedzialność dyscyplinarną za stosowanie dopingu w sporcie w zakresie określonym w ich regulaminach.

Art. 44.

1. Organem właściwym do zwalczania dopingu w sporcie jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwana dalej „Komisją”.
2. W skład Komisji wchodzi przewodniczący oraz 10 członków, których powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej spośród osób wykonujących zawody w dziedzinach: medycyny, sportu, etyki, biologii lub prawa i dających rękojmię prawidłowego wykonywania zadań Komisji.
3. Kandydatem na członka Komisji nie może być osoba skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.
4. Kadencja przewodniczącego i członków Komisji trwa 4 lata.
5. Do zadań Komisji należy w szczególności:
 - 1) prowadzenie wykazu substancji i metod zabronionych;
 - 2) przeprowadzanie kontroli antydopingowych podczas zawodów oraz poza nimi;
 - 3) prowadzenie badań wspierających zwalczanie dopingu w sporcie;
 - 4) wspieranie, opracowywanie i wdrażanie programów edukacyjnych lub szkoleniowych, dotyczących zwalczania dopingu w sporcie.
6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, jest jawny.
7. Komisja może upoważnić inne podmioty do przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 5 pkt 2.
8. Obsługę Komisji zapewnia biuro Komisji, które działa w formie jednostki budżetowej.
9. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej nadaje, w drodze zarządzenia, statut Komisji, mając na uwadze konieczność sprawnego wykonywania zadań przez Komisję.

Art. 45.

Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może udzielić dotacji celowej, w wysokości określonej w ustawie budżetowej, Instytutowi Sportu w Warszawie na zadania związane z utrzymaniem akredytacji Światowej Agencji Antydopingowej oraz zakup sprzętu służącego do przeprowadzania badań antydopingowych.

Rozdział 10

Przepisy karne

Art. 46.

1. Kto, w związku z zawodami sportowymi organizowanymi przez polski związek sportowy lub podmiot działający na podstawie umowy zawartej z tym związkiem lub podmiot działający z jego upoważnienia, przyjmuje korzyść majątkową

- lub osobistą albo jej obietnicę lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik tych zawodów,
podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
2. Tej samej karze podlega, kto w wypadkach określonych w ust. 1 udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej.
 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 przyjmuje korzyść majątkową znacznej wartości albo jej obietnicę lub udziela takiej korzyści albo jej obietnicy lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda,
podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Art. 47.

Kto, mając wiadomość o popełnieniu czynu zabronionego określonego w art. 46, bierze udział w zakładach wzajemnych dotyczących zawodów sportowych, do których odnosi się ta wiadomość, lub ujawnia tę wiedzę w celu wzięcia udziału przez inną osobę w takich zakładach,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 48.

1. Kto, powołując się na wpływy w polskim związku sportowym lub podmiocie działającym na podstawie umowy zawartej z tym związkiem lub podmiocie działającym z jego upoważnienia albo wywołując przekonanie innej osoby lub utwierdzając ją w przekonaniu o istnieniu takich wpływów, podejmuje się pośrednictwa w ustaleniu określonego wyniku zawodów sportowych w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę,
podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
2. Tej samej karze podlega, kto udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w ustaleniu określonego wyniku zawodów sportowych polegające na bezprawnym wywarceniu wpływu na zachowanie osoby pełniącej funkcję w polskim związku sportowym lub podmiocie działającym na podstawie umowy zawartej z tym związkiem lub podmiocie działającym z jego upoważnienia, w związku z pełnieniem tej funkcji.
3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 49.

Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w art. 46 ust. 2, art. 46 ust. 3 lub 4, w związku z ust. 2, lub w art. 48 ust. 2 lub 3, w związku z ust. 2, jeżeli korzyść majątkowa lub osobista albo ich obietnica zostały przyjęte, a sprawca zawiadomił o tym fakcie organ powołany do ścigania przestępstw i ujawnił wszystkie istotne okoliczności przestępstwa, zanim organ ten o nim się dowiedział.

Art. 50.

1. Kto małoletniemu uczestniczącemu lub przygotowującemu się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym podaje substancję zabronioną lub stosuje wobec niego metodę zabronioną w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Tej samej karze podlega, kto bez wiedzy osoby uczestniczącej lub przygotowującej się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym podaje jej substancję zabronioną lub stosuje wobec niej metodę zabronioną w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie.

Art. 51.

1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa w celach handlowych, jakiegokolwiek znaku lub innego oznaczenia, składającego się z symbolu olimpijskiego lub paraolimpijskiego lub zawierającego symbol olimpijski lub paraolimpijski oraz nazw Igrzyska Olimpijskie, Igrzyska XXX Olimpiady, Igrzyska XXXI Olimpiady, Igrzyska XXXII Olimpiady, Igrzyska XXXIII Olimpiady, Igrzyska XXXIV Olimpiady, Igrzyska XXXV Olimpiady, Komitet Olimpijski, Reprezentacja Olimpijska, Ruch Olimpijski, Karta Olimpijska, Igrzyska Paraolimpijskie lub Komitet Paraolimpijski, podlega karze grzywny.
2. W przypadku popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec na wiązkę na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego lub Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego w wysokości do 5 000 zł.

Art. 52.

Orzekanie w sprawach o czyn określony w art. 51 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 11**Zmiany w przepisach obowiązujących****Art. 53.**

W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.⁶⁾) art. 132c otrzymuje brzmienie:

„Art. 132c. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje przydatne w wojsku, o których mowa w art. 132a ust. 1 i art. 132b ust. 1, wzór umowy, o której mowa w art. 132a ust. 3 i art. 132b ust. 3, oraz tryb naliczania i wypłacania ekwiwa-

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 97, poz. 801, Nr 161, poz. 1278, Nr 190, poz. 1474 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679 i Nr 113, poz. 745.

lentu pieniężnego, o którym mowa w art. 132a ust. 1, uwzględniając w szczególności klasyfikację zawodów i specjalności określoną na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁷⁾), a także w zakresie ekwiwalentu pieniężnego – prognozowany w ustawie budżetowej na dany rok wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych obowiązujący w dniu zwolnienia żołnierza z zasadniczej służby wojskowej.”.

Art. 54.

W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13²:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty świadczące usługę będącą reklamą napojów alkoholowych wnoszą na wyodrębniony rachunek utworzony w tym celu przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej opłatę w wysokości 10% podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług wynikającej z tej usługi.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej deklaracji miesięcznej dotyczącej opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w niej danych, biorąc pod uwagę konieczność zebrania danych niezbędnych do ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1.”;

2) w art. 13³:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Fundusz Zajęć Sportowych dla Uczniów, zwany dalej „Funduszem”, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Środki Funduszu przeznacza się wyłącznie na dofinansowanie zajęć sportowych dla uczniów, prowadzonych przez kluby sportowe działające w formie stowarzyszenia oraz inne organizacje pozarządowe, które w ramach swojej statutowej działalności realizują zadania z zakresu upowszechniania kultury fizycznej wśród dzieci i młodzieży, a także organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 81, poz. 531.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 115, poz. 793 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 144, poz. 1175 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) warunki i tryb przyznawania dofinansowania, biorąc pod uwagę wyrównywanie szans dostępu do kultury fizycznej,
 - 2) tryb składania wniosków i dane, jakie powinien zawierać wniosek o przyznanie dofinansowania, uwzględniając zakres niezbędnych danych dotyczących podmiotu ubiegającego się o dofinansowanie, a także informacje o zajęciach sportowych,
 - 3) tryb przekazywania środków, uwzględniając terminy, w jakich zostało zaplanowane przeprowadzenie zajęć sportowych,
 - 4) wysokość dofinansowania, z tym że maksymalna wysokość tego dofinansowania w przypadku zajęć prowadzonych przez kluby sportowe działające w formie stowarzyszenia oraz inne organizacje pozarządowe nie może przekroczyć 80%, a w przypadku zajęć organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego – 50% planowanych kosztów realizacji zajęć
- kierując się koniecznością zapewnienia efektywnego wykorzystania środków Funduszu.”.

Art. 55.

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) zakres oraz szczegółowe warunki, tryb przeprowadzania oraz zasady oceniania testu sprawności fizycznej policjantów;”;
- 2) w art. 19 w ust. 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określonych w art. 134, art. 135 § 1, art. 136 § 1, art. 156 § 1 i 3, art. 163 § 1 i 3, art. 164 § 1, art. 165 § 1 i 3, art. 166, art. 167, art. 173 § 1 i 3, art. 189, art. 189a, art. 200, art. 200a, art. 211a, art. 223, art. 228 § 1 i 3–5, art. 229 § 1 i 3–5, art. 230 § 1, art. 230a § 1, art. 231 § 2, art. 232, art. 245, art. 246, art. 252 § 1–3, art. 258, art. 269, art. 280–282, art. 285 § 1, art. 286 § 1, art. 296 § 1–3, art. 296a § 1, 2 i 4, art. 299 § 1–6 oraz art. 310 § 1, 2 i 4 Kodeksu karnego;”;
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) określonych w art. 46 ust. 1, 2 i 4, art. 47 oraz art. 48 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857);”;
- 3) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Policjant jest obowiązany utrzymywać sprawność fizyczną zapewniającą wykonywanie przez niego zadań służbowych, w szczególności poprzez udział w doskonaleniu zawodowym, o

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626 i Nr 125, poz. 842.

którym mowa w przepisach dotyczących szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji.

2. Sprawność fizyczną, o której mowa w ust. 1, ocenia się na podstawie wyników testu sprawności fizycznej policjantów.”.

Art. 56.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.¹⁰⁾) po art. 39b dodaje się art. 39c w brzmieniu:

„Art. 39c. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany utrzymywać sprawność fizyczną zapewniającą wykonywanie przez niego zadań służbowych przez uczestnictwo w zajęciach z wychowania fizycznego lub zajęciach sportowych organizowanych przez jednostki organizacyjne Straży Granicznej.

2. Sprawność fizyczną, o której mowa w ust. 1, ocenia się na podstawie wyników testu sprawności fizycznej funkcjonariuszy.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres, szczegółowe warunki, tryb i terminy przeprowadzania testu sprawności fizycznej oraz szczegółowy sposób oceniania testu, przypadki, w jakich można zwolnić funkcjonariusza z testu, a także przełożonych właściwych w tych sprawach, uwzględniając charakter służby w Straży Granicznej oraz okoliczności uzasadniające zwolnienie funkcjonariusza z testu.
4. Komendant Główny Straży Granicznej określi, w drodze zarządzenia, rodzaje zajęć z zakresu wychowania fizycznego lub zajęć sportowych realizowanych w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej oraz zadania jednostek w tym zakresie, mając na względzie charakter służby w Straży Granicznej oraz właściwe przygotowanie funkcjonariuszy do testu sprawności fizycznej.
5. Komendant Główny Straży Granicznej określi, w drodze zarządzenia, wymagania, jakie powinny spełniać osoby prowadzące zajęcia, mając na uwadze utrzymanie sprawności fizycznej funkcjonariuszy zapewniającej wykonywanie przez nich zadań służbowych, uwzględniając charakter służby w Straży Granicznej.”.

Art. 57.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 i Nr 18, poz. 97) po art. 59a dodaje się art. 59b w brzmieniu:

„Art. 59b. 1. Strażak jest obowiązany utrzymywać sprawność fizyczną zapewniającą wykonywanie przez niego zadań służbowych, w szczególności poprzez uczestnictwo w zajęciach z wychowania fizycznego lub zajęciach sportowych.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zadania z zakresu wychowania fizycznego realizowane w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz formy organizacyjne wychowania fizycznego i sposób ich finansowania, uwzględniając charakter służby w Państwowej Straży Pożarnej.
3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może określić, w drodze zarządzenia, wymagania wobec osób prowadzących zajęcia, mając na celu utrzymanie sprawności fizycznej strażaków, zapewniającej wykonywanie przez nich zadań służbowych, uwzględniając charakter służby w Państwowej Straży Pożarnej.”.

Art. 58.

W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 11c otrzymuje brzmienie:

„11c) oddziale sportowym – należy przez to rozumieć oddział szkolny, w którym są prowadzone zajęcia sportowe obejmujące szkolenie sportowe, zorganizowany zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9 ust. 5;”;

- 2) w art. 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej, określi, w drodze rozporządzenia, warunki tworzenia, organizacji oraz działania oddziałów i szkół sportowych oraz szkół mistrzostwa sportowego, uwzględniając umożliwienie uczniom godzenia zajęć sportowych z nauką, w szczególności poprzez odpowiednią organizację zajęć dydaktycznych.”;

- 3) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Przedszkola są obowiązane do prowadzenia zajęć rozwijających sprawność fizyczną dzieci poprzez zapewnienie udziału w zajęciach ruchowych, grach i zabawach.

2. Szkoły, z wyłączeniem szkół dla dorosłych, są obowiązane do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego. Obowiązkowy wymiar zajęć wychowania fizycznego dla uczniów klas IV–VI szkół podstawowych i uczniów gimnazjów wynosi 4 godziny lekcyjne, a dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych – 3 godziny lekcyjne, w ciągu tygodnia.

3. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne formy realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego, mając w szczególności na względzie potrzeby zdrowotne uczniów,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 250 i Nr 54, poz. 320.

specyfikę ich zainteresowań sportowych, warunki realizacji zajęć wychowania fizycznego oraz tradycje sportowe danego środowiska lub szkoły.”.

Art. 59.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) dochody klubów sportowych, o których mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857), przeznaczone i wydatkowane w roku podatkowym lub w roku po nim następującym na szkolenie i współzawodnictwo sportowe dzieci i młodzieży w kategoriach wiekowych młodzików, juniorów młodszych, juniorów i młodzieżowców do 23. roku życia,”

b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczące podatników przeznaczających dochody na cele statutowe lub inne cele określone w tym przepisie, ma zastosowanie, jeżeli dochód jest przeznaczony i – bez względu na termin – wydatkowany na cele określone w tym przepisie, w tym także na nabycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych służących bezpośrednio realizacji tych celów oraz na opłaceniu podatków niestanowiących kosztu uzyskania przychodów, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 5a.”;

2) w art. 25:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1, uprzednio zadeklarowali, że przeznaczą dochód na cele określone w tych przepisach i dochód ten wydatkowali na inne cele albo na cele określone w tych przepisach, ale po terminie w nich określonym – podatek od tego dochodu, bez wezwania, wpłaca się do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatku lub w którym upłynął termin do dokonania wydatku; przepis ten stosuje się również do dochodów za lata poprzedzające rok podatkowy, zadeklarowanych i niewydatkowanych w tych latach na cele określone w art. 17 ust. 1b, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 1 pkt 5a.”,

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 69, poz. 587, Nr 79, poz. 666, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 157, poz. 1241, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473 i Nr 96, poz. 620.

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku likwidacji podatnika w okresie uprawniającym do skorzystania ze zwolnienia.”.

Art. 60.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ułatwianie korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki;”;

2) w art. 21:

a) w ust. 1a pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej i działalności w zakresie sportu;”;

b) w ust. 2 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) służyć propagowaniu i upowszechnianiu sportu;”.

Art. 61.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ograniczenia dotyczące tworzenia spółek prawa handlowego i przystępowania przez gminę do nich, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do posiadania przez gminę akcji lub udziałów spółek zajmujących się czynnościami bankowymi, ubezpieczeniowymi oraz działalnością doradczą, promocyjną, edukacyjną i wydawniczą na rzecz samorządu terytorialnego, a także innych spółek ważnych dla rozwoju gminy, w tym klubów sportowych działających w formie spółki kapitałowej.”.

Art. 62.

W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy stosuje się także w sprawach o przestępstwa określone w:

1) art. 228 § 1 i 3–6, art. 229 § 1 i 3–5, art. 230 § 1, art. 230a § 1, art. 231 § 1 i 2, art. 250a § 1 i 2, art. 258 oraz art. 296a § 1, 2 i 4 Kodeksu karnego;

2) art. 46 ust. 1, 2 i 4, art. 47 oraz art. 48 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857).”.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 85, poz. 728 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 51, poz. 377, Nr 83, poz. 574 i Nr 133, poz. 935, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 411, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 115, poz. 965 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 199, poz. 1937, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675.

Art. 63.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) kultura fizyczna;”;

2) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Dział kultura fizyczna obejmuje sprawy:

- 1) sportu;
- 2) wychowania fizycznego;
- 3) rehabilitacji ruchowej.”.

Art. 64.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁶⁾) uchyla się art. 296b.

Art. 65.

W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.¹⁷⁾) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10b. 1. Uprawianie sportów o charakterze strzeleckim wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych sportach.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, wydaje, po przeprowadzeniu egzaminu, polski związek sportowy, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857). Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę w wysokości 400 zł; opłata stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146 i Nr 107, poz. 679.

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626. i Nr 125, poz. 842.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 195, poz. 1199 oraz z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.

3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, potwierdza posiadanie kwalifikacji niezbędnych do ubiegania się o wydanie pozwolenia na broń do celów sportowych.”.

Art. 66.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może powierzyć, w drodze rozporządzenia, niektóre zadania organu inspekcyjnego w stosunku do statków sportowych o długości kadłuba do 24 m polskiemu związkowi sportowemu, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857), kierując się względami uproszczenia procedur i specjalistycznym charakterem zadań realizowanych przez polskie związki sportowe.”.

Art. 67.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Przepisy ustawy stosuje się także do statków służących do przewozów międzybrzegowych, zarobkowego przewozu osób lub ładunków, uprawiania sportu lub rekreacji, zarobkowego połowu ryb, wykonywania robót technicznych lub eksploatacji złóż kruszywa na innych wodach śródlądowych niż określone w ust. 1.”;

- 2) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Rejestr statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji prowadzi właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857).”;

- 3) art. 24a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 24a. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, tryb rejestracji statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, wzory ksiąg rejestrowych i dokumentów rejestracyjnych, mając na uwadze potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.”;

- 4) po art. 37 dodaje się art. 37a i 37b w brzmieniu:

- „Art. 37a. 1. Prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji, zwane dalej „uprawianiem turystyki wodnej”, wymaga:

- 1) posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa;

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 oraz z 2009 r. Nr 63, poz. 519, Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 818.

- 2) przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy uprawianiu turystyki wodnej.
2. Przepisy ust. 1 dotyczą statków przeznaczonych do uprawiania turystyki wodnej:
 - 1) o napędzie żaglowym (jachtów żaglowych), które mogą być wyposażone w pomocniczy napęd mechaniczny;
 - 2) o napędzie mechanicznym (jachtów motorowych), w tym także skuterów wodnych, łodzi pneumatycznych i poduszkowców;
 - 3) o napędzie innym niż żaglowy lub mechaniczny.
3. Uprawianie turystyki wodnej na jachtach żaglowych o długości kadłuba powyżej 7,5 m lub motorowych o mocy silnika powyżej 10 kW wymaga posiadania dokumentu kwalifikacyjnego wydanego przez właściwy polski związek sportowy.
4. Nie wymaga posiadania dokumentu kwalifikacyjnego uprawianie turystyki wodnej na jachtach motorowych o mocy silnika do 75 kW i o długości kadłuba do 13 m, których prędkość maksymalna ograniczona jest konstrukcyjnie do 15 km/h. W przypadku jachtów przeznaczonych do najmu, uprawianie turystyki wodnej wymaga odbycia przez prowadzącego jacht szkolenia z zakresu bezpieczeństwa na wodzie. Wymóg ten nie dotyczy osób posiadających kwalifikacje z zakresu żeglugi morskiej lub śródlądowej określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.
5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w ust. 4, wzór dokumentu potwierdzającego odbycie szkolenia oraz wykaz kwalifikacji z zakresu żeglugi morskiej lub śródlądowej, których posiadanie zwalnia z obowiązku odbycia szkolenia, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.
6. Osoba, która uzyskała uprawnienia do uprawiania turystyki wodnej w innym państwie, może uprawiać turystykę wodną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie posiadanych uprawnień potwierdzonych stosownym dokumentem.
7. Dokument, o którym mowa w ust. 3, określający uprawnienia do prowadzenia określonej wielkości jachtów żaglowych albo motorowych na określonych wodach wydaje właściwy polski związek sportowy osobom posiadającym odpowiednią wiedzę i umiejętności z zakresu żeglarstwa oraz spełniającym inne wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 15.
8. Jeżeli do uzyskania dokumentu, o którym mowa w ust. 3, niezbędne jest zdanie egzaminu potwierdzającego posiadanie odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, egzamin ten przeprowadza właściwy polski związek sportowy lub podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej zwany dalej „podmiotem upoważnionym”.
9. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8, pobiera się opłatę, która stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego lub podmiotu upoważnionego.

10. Za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3, pobiera się opłatę, która stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.
 11. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 9 i 10, nie może być wyższa niż:
 - 1) 500 zł – za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8,
 - 2) 50 zł – za wydanie dokumentu, o którym mowa w ust. 3– przy czym opłaty dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat podlegają obniżeniu o 50%.
 12. Właściwy polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 3, oraz gromadzi zaświadczenia ze zdania egzaminu będące podstawą do wydania tych dokumentów.
 13. Szkolenia w zakresie uprawiania turystyki wodnej prowadzą osoby, które posiadają tytuł zawodowy trenera lub instruktora w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, według systemów szkoleń zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. System szkolenia powinien uwzględniać zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do uzyskania uprawnień określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 15.
 14. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zachowania bezpieczeństwa przy uprawianiu turystyki wodnej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.
 15. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania niezbędne do uzyskania dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień, w szczególności dotyczące wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, oraz odpowiadający im zakres uprawnień do prowadzenia jachtów żaglowych albo motorowych,
 - 2) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 8,
 - 3) wzór zaświadczenia ze zdania egzaminu,
 - 4) wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień,
 - 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3,– biorąc pod uwagę bezpieczeństwo żeglugi, konieczność zapewnienia jednolitego sposobu prowadzenia egzaminu, zakres uprawnień uzyskiwanych po zdaniu egzaminu, koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy lub podmiot upoważniony oraz warunki wskazane w ust. 11.
- Art. 37b. 1. Podmiot ubiegający się o upoważnienie do przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 37a ust. 8, składa do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej wnioski o upoważnienie do przeprowadzania egzaminu.

2. Do wniosku o upoważnienie do przeprowadzania egzaminu dołącza się:
 - 1) wykaz kadry przeprowadzającej egzamin;
 - 2) informację na temat obiektów wykorzystywanych do przeprowadzania egzaminu;
 - 3) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo z innego rejestru właściwego dla formy organizacyjnej podmiotu ubiegającego się o upoważnienie;
 - 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile wnioskodawca taki posiada;
 - 5) numer identyfikacji REGON, o ile wnioskodawca taki posiada.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej udziela, w drodze decyzji, upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.
4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wnioskodawca nie przedłoży dokumentów, o których mowa w ust. 2, albo jeżeli nie posiada odpowiednich warunków kadrowych i organizacyjnych, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.
5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej cofa, w drodze decyzji, udzielone upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 jeżeli podmiot upoważniony przestaje spełniać warunki udzielonego upoważnienia.
6. Nadzór nad przeprowadzaniem egzaminu przez podmiot upoważniony sprawuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej.
7. W ramach sprawowanego nadzoru minister właściwy do spraw kultury fizycznej ma prawo żądać udostępnienia dokumentów, pisemnych wyjaśnień dotyczących przeprowadzanego egzaminu oraz dokonywać kontroli. Do przeprowadzania kontroli podmiotu upoważnionego stosuje się odpowiednio przepisy art. 17–20 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.
8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw transportu określą, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki uzyskiwania upoważnienia do przeprowadzania egzaminu,
 - 2) warunki kadrowe i organizacyjne, konieczne dla prawidłowego przeprowadzania egzaminu
– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitego sposobu prowadzenia egzaminu oraz najwyższego poziomu kształcenia.”.

Art. 68.

W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.²⁰⁾) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

- „Art. 29a. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany utrzymywać sprawność fizyczną zapewniającą wykonywanie przez niego zadań służbowych, w szczególności poprzez uczestnictwo w zajęciach z wychowania fizycznego oraz zajęciach sportowych.
2. Sprawność fizyczną, o której mowa w ust. 1, ocenia się na podstawie wyników testu sprawności fizycznej funkcjonariuszy.
 3. Szef BOR określi, w drodze zarządzenia, zakres, szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania oraz szczegółowy sposób oceniania testu sprawności fizycznej funkcjonariuszy, uwzględniając charakter służby w BOR.
 4. Szef BOR może określić, w drodze zarządzenia, zadania z zakresu wychowania fizycznego realizowane w BOR oraz formy organizacyjne wychowania fizycznego i sposób ich finansowania, uwzględniając charakter służby w BOR.
 5. Szef BOR może określić, w drodze zarządzenia, wymagania wobec osób prowadzących zajęcia, mając na celu utrzymanie sprawności fizycznej funkcjonariuszy zapewniającej wykonywanie przez nich zadań służbowych, uwzględniając charakter służby w BOR.”.

Art. 69.

W ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2009 r. Nr 217, poz. 1689) w art. 23 § 3 otrzymuje brzmienie:

- „§ 3. Statek morski stanowiący polską własność, używany wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości kadłuba do 24 m, podlega obowiązkowi wpisu do polskiego rejestru jachtów prowadzonego przez polski związek sportowy, o którym mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857).”.

Art. 70.

W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.²¹⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 3:

- 1) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) art. 228–230a, art. 250a i art. 296a Kodeksu karnego,”;

- 2) dodaje się lit. c w brzmieniu:

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 210, poz. 2135, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120 i Nr 85, poz. 716.

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 191, poz. 1956 i Nr 243, poz. 2442, z 2005 r. Nr 157, poz. 1316, Nr 178, poz. 1479, Nr 180, poz. 1492 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 120, poz. 826, z 2007 r. Nr 75, poz. 492 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 62, poz. 504, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530.

„c) art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857).”.

Art. 71.

W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857), które:”;

2) w art. 4 w ust. 1 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) wspierania i upowszechniania kultury fizycznej;”;

3) art. 11c otrzymuje brzmienie:

„Art. 11c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w przypadkach dotyczących zadań z zakresu ochrony ludności i ratownictwa, może zlecać specjalistycznym stowarzyszeniom o zasięgu ogólnokrajowym określonym w art. 40 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, jednostkom ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353), oraz Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi realizację zadań publicznych z pominięciem otwartego konkursu ofert. Przepisy art. 43, art. 47 oraz art. 151 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.”.

Art. 72.

W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 593, Nr 107, poz. 679 i Nr 113, poz. 745) w art. 50a:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany utrzymywać sprawność fizyczną zapewniającą wykonywanie przez niego zadań służbowych przez uczestnictwo w zorganizowanych zajęciach z wychowania fizycznego.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zorganizowane zajęcia w zakresie wychowania fizycznego mogą prowadzić osoby posiadające kwalifikacje zawodowe nauczyciela wychowania fizycznego, trenera lub instruktora sportu.”.

Art. 73.

W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526) w art. 42 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 120 i Nr 28, poz. 146.

- „7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej dokonuje podziału środków, o których mowa w ust. 2 pkt 5a, oraz przekazuje je jednostkom samorządu terytorialnego.
8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 5a, objętych dofinansowaniem z budżetu państwa oraz sposób i tryb udzielania dotacji na te zadania, uwzględniając w szczególności znaczenie i charakter zadań związanych z budową i remontami obiektów sportowych oraz rozwijaniem sportu przede wszystkim wśród dzieci i młodzieży, a także sportu osób niepełnosprawnych.”.

Art. 74.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.²³⁾) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wykonywanie badań z zakresu medycyny sportowej obejmujących dzieci i młodzież do ukończenia 21. roku życia oraz zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z uprawianiem sportu.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej, po zasięgnięciu opinii Prezesa Funduszu i Naczelnej Rady Lekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, tryb orzekania o zdolności do uprawiania danego sportu przez dzieci i młodzież do ukończenia 21. roku życia oraz przez zawodników pomiędzy 21. a 23. rokiem życia, uwzględniając potrzebę szczególnej ochrony zdrowia dzieci i młodzieży.”.

Art. 75.

W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 181 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Student może otrzymywać stypendium za wyniki w sporcie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 3, albo stypendium ministra za wybitne osiągnięcia sportowe, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 5, albo stypendium przyznawane na podstawie art. 31 ust. 1 lub art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857).”.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679 i Nr 125, poz. 842.

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 201, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471 i Nr 96, poz. 620.

Art. 76. (uchylony)**Art. 77.**

W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 8 uchyla się pkt 50.

Art. 78.

W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 223, poz. 1775) w art. 2 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) zawody konne – każde konne współzawodnictwo, łącznie z różnymi formami wyścigów konnych, sportami konnymi, wystawami i pokazami;”.

Art. 79.

W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2010 r. Nr 26, poz. 133) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przedstawia sprawozdanie z realizacji przedsięwzięć Euro 2012.”;

2) w art. 7:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oświadczenie woli o utworzeniu spółki celowej i objęciu udziału albo udziałów w tej spółce składa w imieniu Skarbu Państwa minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w formie aktu notarialnego.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Udział albo udziały w spółce celowej mogą być zbywane lub obciążane przez Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, za zgodą Rady Ministrów, po zrealizowaniu wszystkich przedsięwzięć Euro 2012 powierzonych spółce celowej, w umowie, o której mowa w art. 17 ust. 1.”;

3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w przepisach ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.²⁶⁾) w stosunku do spółki celowej wykonuje wyłącznie minister właściwy do spraw kultury fizycznej.”;

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571, Nr 115, poz. 789, Nr 165, poz. 1171 i Nr 176, poz. 1242, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 79, poz. 522 i Nr 96, poz. 620.

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99,

4) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oświadczenie woli o rozwiązaniu spółki celowej składa w imieniu Skarbu Państwa minister właściwy do spraw kultury fizycznej w formie aktu notarialnego. Oświadczenie woli o rozwiązaniu spółki celowej zastępuje uchwałę zgromadzenia wspólników o rozwiązaniu spółki.”;

5) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. W razie zbycia przez Skarb Państwa, reprezentowany przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, całego udziału albo wszystkich udziałów w spółce celowej, do spółki celowej nie stosuje się przepisów ustawy.”;

6) w art. 13 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawianie sprawozdań z przygotowań do finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej oraz Unii Europejskich Związków Piłkarskich (UEFA);”;

7) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powierzenie spółce celowej zadań związanych z przygotowaniem lub wykonywaniem albo koordynowaniem i kontrolą przedsięwzięć Euro 2012 oraz innych przygotowań do finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 następuje w drodze umowy zawartej pomiędzy ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej a spółką celową.”;

8) w art. 18 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Skarbu Państwa, reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej albo inny organ administracji rządowej;”;

9) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Skarb Państwa, reprezentowany przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej albo inny organ administracji rządowej, jednostka samorządu terytorialnego albo przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie transportu publicznego udziela spółce celowej pełnomocnictw niezbędnych do przygotowania lub wykonania zadań powierzonych spółce celowej w umowie, o której mowa w art. 17 ust. 1.”.

Art. 80.

W ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do nieodpłatnych imprez masowych organizowanych na terenach zamkniętych będących w trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez: Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości oraz ministrów właściwych: do spraw wewnętrznych, do spraw oświaty i wychowania, do spraw szkolnictwa wyższego oraz do spraw kultury fizycznej, jeżeli jednostki te są organizatorami imprezy masowej w rozumieniu niniejszej ustawy.”;

2) w art. 3 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) terenie zamkniętym – należy przez to rozumieć teren zamknięty w rozumieniu przepisów prawa budowlanego lub teren będący w trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez: Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości oraz ministrów właściwych: do spraw wewnętrznych, do spraw oświaty i wychowania, do spraw szkolnictwa wyższego oraz do spraw kultury fizycznej;”;

3) w art. 17 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej oraz ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa, jakie powinny spełniać stadiony, na których mogą odbywać się mecze piłki nożnej, w szczególności dotyczące;”;

4) w art. 52 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb ustalania szkód, o których mowa w ust. 1, oraz tryb występowania o wypłatę odszkodowań, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnego szacowania szkód i dokonywania wypłat.”;

5) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc pod uwagę charakter szkód mogących wystąpić w związku z imprezami masowymi.”.

Art. 81.

W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540) w art. 86:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.”;

2) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań, o których mowa w ust. 4, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, z uwzględnieniem racjonalności i ciągłości finansowania zadań.”.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 82.

1. Polskie związki sportowe oraz podmioty o statusie polskiego związku sportowego stają się polskimi związkami sportowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.
2. Polskie związki sportowe, o których mowa w ust. 1, a także osoby prawne będące ich członkami dostosują swoją działalność, w szczególności obowiązujące w nich statuty oraz regulaminy, do wymagań niniejszej ustawy w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Art. 83.

1. Kluby sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują swoją formę działania do wymagań niniejszej ustawy w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie tej ustawy.
2. Związki sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów stają się związkami sportowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 84.

Komisja do Zwalczenia Dopingu w Sporcie staje się Komisją do Zwalczenia Dopingu w Sporcie w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 85.

1. Stypendia przyznane na podstawie art. 22 lub art. 23a ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, oraz na podstawie art. 34 ust. 1, 2 i 6 lub art. 35 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, przysługują do końca okresu, na jaki zostały przyznane.
2. Osoby, którym przyznano świadczenie pieniężne na podstawie art. 23b ust. 1, 1a lub 2 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, oraz na podstawie art. 38 ust. 1 lub art. 38a ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, zachowują prawo do tego świadczenia.
3. Do postępowań w sprawach świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 23b ust. 1, 1a lub 2 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, oraz na podstawie art. 38 ust. 1 lub art. 38a ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.
4. Przyznanie świadczeń pieniężnych ze środków budżetu państwa dla osób, które zdobyły medal na igrzyskach olimpijskich, które odbyły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, następuje na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 86.

Ewidencje uczniowskich klubów sportowych oraz klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, prowadzone przez starostów na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 7a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, stają się ewidencjami, o których mowa w art. 4 ust. 4 i 7 niniejszej ustawy.

Art. 87.

1. Osoby, które uzyskały tytuł trenera lub instruktora na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują swoje kwalifikacje.
2. Do osób, które rozpoczęły uzyskiwanie kwalifikacji trenera lub instruktora przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 88.

Zgody na prowadzenie specjalistycznych kursów trenerskich wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność do końca okresu, na jaki zostały wydane.

Art. 89.

Wydane na podstawie przepisów dotychczasowych dokumenty uprawniające do uprawiania żeglarstwa na jachtach, o których mowa w art. 53a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują ważność.

Art. 90.

Fundusz Zajęć Sportowo-Rekreacyjnych dla Uczniów, utworzony na podstawie art. 13³ ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 54, staje się Funduszem Zajęć Sportowych dla Uczniów w rozumieniu art. 13³ ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 54, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91.

1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 7a ust. 3, art. 12a ust. 2, art. 23a ust. 7, art. 23b ust. 1b i 2a, art. 28 ust. 2, art. 45 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 8, art. 29 ust. 6, art. 32 ust. 7, art. 34 ust. 4, art. 35 ust. 4, art. 36 ust. 11 niniejszej ustawy,
- 1a) art. 54 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, w zakresie dotyczącym bezpieczeństwa osób przebywających w górach zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 39 ust. 5 niniejszej ustawy,
- 1b) art. 55 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, w zakresie dotyczącym Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego i Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz ratowników górskich zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 4 niniejszej ustawy,
- 2) art. 53a ust. 11 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37a ust. 14 i 15 ustawy, o której mowa w art. 67, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 29 ust. 4, art. 32 ust. 3, art. 34 ust. 7 i art. 37 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 6, art. 32 ust. 7, art. 34 ust. 4 i art. 37 ust. 2 niniejszej ustawy,

- 4) art. 132c ustawy, o której mowa w art. 53, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 132c ustawy, o której mowa w art. 53, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 5) art. 13² ust. 4 i art. 13³ ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 54, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13² ust. 4 i art. 13³ ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 54, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 6) art. 9 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 58, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 7) art. 24a ustawy, o której mowa w art. 67, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24a ustawy, o której mowa w art. 67, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 8) art. 27 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 74, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 74, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 93 pkt 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 sierpnia 2011 r.

Art. 92.

Ilekcroć w obowiązujących przepisach jest mowa o ministrze właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu, należy przez to rozumieć ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

Art. 93.

Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1675, z późn. zm.²⁷⁾), z wyjątkiem art. 43;
- 2) ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298, z późn. zm.²⁸⁾).

Art. 94.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 195, poz. 1200 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 97, poz. 801 i Nr 226, poz. 1809.

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 64, poz. 448 i Nr 136, poz. 970 oraz z 2007 r. Nr 34, poz. 206 i Nr 171, poz. 1208.